

הוציאו לו פרק חמישי יומא

ממ.

עין משפט
נר מצוה

מזו א מ"י פ"ט מהלכות
ביאת מקדש [הלכה א']
הלכה ה והלכה טו [ופ"א]
מהל' פסוקה"מ הל' כז] סמג
לארץ שט:

ו' ב מ"י פ"ט מהל' ציאת
מקדש הלכה טו ופ"ב
הלכה ז סמג לאוין שג:
י"ח ג מ"י פ"א שם הלכה
א ופ"ט הלכה טו סמג

לחיות שו:
 י"ד מ"י שס פ"ו הלכה
 א ופ"ט הלכה טו סמג
 לחיות שו:

ה' מ"א שס פ"ה הלכה
טז יז ופ"ט הלכה טו:

יח ופ"ט הלכה טו
פ"ד מהלכות עבודת יוה"כ
הלכה א:

בב ז ח מיי' פ"ה מהל'
עבודת יוה"כ הלכה
כח:

בג ט מ"י פכ"א מהל'
שבת הלכה כב סמוג
לארין סה טוש"ע א"ח ס'
שכח סעיף לו:

תורה אור השלם

1. וַיִּשְׁחָטוּ הַפָּסֶחַ וַיִּזְרְקוּ
הַכֹּהֲנִים מִיָּדָם וְהַלִּוּם
מִפְּשִׁיטִים:

דברי הימים ב לה יא
2. וְלָקַח מֶלֶא הַמַּחְתָּה
גַּחְלִי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
מִלִּפְנֵי יְיָ וּמֶלֶא חֲפָנָיו
קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה וְהֵבִיא
מִבֵּית לַפָּרֶכֶת:

- ויקרא טז יב
3. בְּזֹאת יָבֵא אֹהֶרֶן אֶל
הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן בָּקָר
לַחֹטָאת וְאֵיל לְעֹלָה:
ויקרא טז ג

לעזי רעש"י

קרישו"ן [קרישו"ן].
שחלים.

רבינו חננאל

מותרת עליה [מ]הא
דתי זר ואונן שכור ובעל
מום בקבלה ובהולכה
בבזריקה פסול וכן יושב
יכן שמאל תיובתא.
ואקשינן וכי רב ששת לא
הוה ידע להא מתניתא

[illegible]

ההולכה שלא ברגל כי האי
גוונא [לא הוי הולכה] ואין
הולכה (בהם) [כזו פוסלת
בזר] כלל. חפן כהן אחר

לי חפץ ומה להיכנס
י קשיש מ' חנינה הוה,
ס דהוה בקי ברפואות, מי
ן לוי. ופרקינן הכי קאמר
אמר להן כבר שאלו את
מדאמר ר' חנינא, קטורת
ננס בדמו, ממילא שמעינן
של פר, וחפינה הוא דקא
השיני בשעת הקטרה וקא
חזיר, ובעינן להכניס מלא
חופן בפנים אי לא.

דָּר ואונן ושיכור. כספ"ק דצנחנים (דף יד.) גמ' מיימיה לה ופירש שם רש"י שיכור שחיי יין והקשה רבינו חיים כהן זצ"ל דכספ"ק אלן מומין (בסרוט דף מה:) תנן החרש והשומה והשיכור פסולין באלם וכשרים בצמהה וכו' ופריך בגמ' שיכור אחולי מחיל עבודה וזהדי

מומי צעי למיחשציה ומוקי לה צשאר
דברים המשכרים ודלח כרצי יהודה
לאמר חייז מיתה אף צשאר דברים
המשכרים על כן פירש רבינו חיים
הכא נמי מיירי צשאר דברים
המשכרים ור"צ"א פי' דפרש"י עיקר
ואלדרכה והתם י"א רציה לפרשו
מדפריךן סתמא שיכור אחולי מחיל
עבודה וכו' אלמא דסתם שיכור מיירי
צשמוי יין והתם דקשאי ליה צדדי
מומין צעי למיחשציה להכי מוקי ליה
צשאר דברים המשכרים אלל הכא
דקשאי ליה צדדי מחללי עבודה
נוקמי צשמוי יין כמו תם שיכור
דכלל דוכתא: **בעי רב פפא חפן**
חבירו ונתן לתוך חפניו מהו מלא

ח והביא בעיניו והא
שע בן לוי יחפן ומת
ינתו א"ר חנינא בא
נים למימרא דרבי
והאמר רבי יהושע
ינא לשתות שחליים
דתנן ^גכל האוכלין
ל המשקין שותה ^(ב)
שחליים בשבת היכי
נא משרא שרי ואי
אסיר לעולם דאיכא
עיא ליה מי מסיא
או לא מסיא ולא
מאי שנא רבי חנינא
הוא דאמר ר' חנינא
דם על מכת פרדה
ינ דחיי אימא וחיית
בסומקן אינהו וחיוורן
וכל מקום שמע מינה
ה הכי קאמר שאלתן
ומי אמר רבי חנינא
א ^גבפר ולא בדמו
ינא קטורת שחפנה
א עשה ולא כלום
עיא ליה הא מכלל
בדמו של פר ולמאי
כשאלת הראשונים
פפא אי חופן חוזר

פנינו דהא מקיימא
חוזר וחופן תבעי לך אמר ליה רב הונא ברבי דרב
בבה אי חופן וחוזר וחופן לא יכנס אחר בחפינתו
ושלא יותיר ואי אין חופן חוזר וחופן תבעי לך
חוזר וחופן או לא תא שמע כך היתה מידתה
תה מבחוץ כך מדתה מבפנים לא דילמא שאם
ישה אי נמי שלא יחסר ושלא יותיר תא שמע
כיצד

ומר' דארייך לחזור ולחפון חצירו נכנס בחפינתו דהא מיקיימא חפינה:
 ויחסיר חצירו ושלל יתיר (א) (א) חפניו של ראשון שוין לחפניו של שני:
 כ"ד

ונתן בחפניו כהן גדול מהו להביא ולהקטיר בהן, א"ר צריך לחפון הוא, חיקו, בעי' ר' יהושע אחר בחפיתו כו'. א"ר חנינא בוא וראה שאלת הראשונים. ואקשינן למימר דר' יהושע בן יהוסבא ר' יהושע בן לוי התי' לו ר' חנינא לשחוק אפילו בשבת כהני אורי סבכו. וכעא מיניה מ' שאלתו שיתנוח שבתא ושיתקנהו, א"ר וא"ל ס' שאלו. הנה ר' חנינא הוה ידע קמי' דר' יהושע בן לוי חנינא לתלמידיו שאלתן כשאלת הראשונים מכס, כלומר שאלוהו תלמידיו ור' השאיל הגדולים מכס, והוא ר' יהושע בן לוי אפישטיה ליה, ומי מספק ליה הא לו חנינה, וכו' שחט סתו כהן דומי פומי, איא אחי נכנס בדם או הפך, אלא צריך להביא פיר אחר ולשחוטו שמועותיו. ושנינן ה"ק מדקא מיבעיא ליה לר' יהושע בן לוי, אי ש"מ דקסבר כפר ואפי' בדר פפא א' חופון ודורא חופון נכנס השיני בחפיתו פיר ראשון, דהא לא אפשר ליה חפין לר' פנחס, אלא חביעין ק"ל ודאי אינו נכנס השיני בחפית הראשון, שאי אפשר שאי יחסר וכו' נמי, אלא מערה הקטורת מן הכף אל המחמה וירי, חביעין ק"ל, ראיבעיא ליה החופון בתוך חופון

וְהָיָה כִּשְׁמַעְךָ בְּקוֹלֵנוּ וְנִסְתָּחַרְנוּ מִפְּנֵי הָאֱלֹהִים

מית'יבֿי אִזֿר בִּיאֻנִּי שֵׁשִׁי
וּבְהוֹלָכָה וּבְזִירְקָה פִּסֹּל
פִּסֹּל תִּיּוּבְתָא וְהָא רַב
דְּאָמַר לִיה רַב שֵׁשֶׁת
(כ) בְּעֵי מִינִיָּה מֵרַב חֲסִידֵי
אָמַר לִיה כְּשִׁירָה וּמִן
הַפֶּסַח וְיִזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים
וּמִוֹתִיב רַב שֵׁשֶׁת זֶר
בְּקִבְלָה וּבְהוֹלָכָה וּבִי
וְכֵן שְׂמָאֵל פִּסֹּל בְּתֵר
וְהָא רַב חֲסִידָא קִרְא

ואין צריך לחזור ולחפון: א"ר חנינא.
לעתלממדים בא וראה שהדור האחרון
נזכר להמחם מדורות הראשונים
שאף אני הייתי שואל שאלה זו ועכשיו
שאלה רבי יוחנן בן לוי שהו מהו
הראשונים: שתיים. קרש"ן: לפי שמה
ולפסוק: אימא וחייס. המכה:

מסורת הש"ס

(א) זבחים יד, (ב) שבת קט;
ברכות לח, (ג) חולין ז;
(ד) [לקמן ס, (ה) [לעיל
(מו, (ו) ז"ל שאין,

הגהות הב"ח

(6) גמ' וכל המשקין
שמה אדם לרפואה אלא
לשקום: (3) רש"י ד"ה
ויחזקו הכהנים מידם כי
לכל ימינה הדם נמחק:
(2) בא"ד שם זרים
שחזרו וקבלו: (7) וזרים
כפר כי לאחר שחשבו
דאמר ר' חנינא כלכל
והד"ר: (8) ד"ה ח"ה
קאמר בו הד"ר שם ד"ה
ולחזקו כי נשתקפו עלי כפר
דס' ואפילו דמיו של
פר: (1) אלא אדרבה כי
ושל ויחזר שיהיה חפזו
של ראשון:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] רש"י ד"ה ואמר ר'
 חנינא וכו' בעינן חפן. ג"כ
 ש"ל בעינן דחפן וכ"כ
 הש"י:

מוסף רש"י

וירדוקו הכהנים מידם.
ומהם של שמונים
ווארסין וזרם שני
ואשמושין קרל שזרם
ואתון קאון מדר הנקל
וואלוקין און וואק
ואקבלם האקבלם און
הזרם און הכהנים וזרם
און מולקין און ווארם
(ד.) שבור. און שמו
י"ץ (עט.) (ד.) מעשה
אור אלל הסכן נאקוק
ואסכן נומל וואמון
עד שכל וורק וועטל
מידו וואן וורק מקטב
קרל הומה לא הכולם
נאלל הכהנים און אלל
נאכטאכט ווא שמונים
עליה (עט.) לא שאלה.
(ד.) חנה רופא און (שולין)
(ד.) שמוע שמוע שמוע
הומה (עט.) חנה. נאון
נאקה ואמנה שאל שאל
האכה מואלסא (עט.)

תום' ישנים

ושיבדו. אפילו לא היו שמו
 ים בן גזן אלא שמה ענין
 נביא. וכן שבתא אלא שיהיה
 ממתמתין אלן ראה דהייט
 משום לאל אפטר, ורקיעו
 וכן בסקרן דהייט מנתום
 סה א ותר מכללו אל
 ויהי. ויהי ממש פשוט
 והפטא ויהי ממש פשוט
 דנעקא בסקר פ"ז לעיל
 בן מרקל. ויהי ומתדרי
 קבלה לא לעינן אלא
 בעי רב פפא חפן חבריו
 בוי. תיקח חפן חפן
 (חפמן) (חפמן) חפמן אלא
 הי גזין הק פחות דרי
 פפא לחפן ועוד (דעיה)
 דלעיל וכן מי חפן (דעיה)
 לעיל קן חפמן מי וסכא
 ענין וי חפן חפן חפן
 וכן נמי חפן חפן חפן

[illegible]

עשה כלום, ואמר נמי בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר כן בקר, בפר ולא בדמו של פר. כלומר יחיתם פרו (ו)לא עשה כלום, כל שכן אם חפן כהן חזר שלא עשה כלום. ואמאי לא שפט לה (יהי) (שאליתן) כשאלית האשונים. כלומר מן דסבר בפר ואפילו בדמו של פר מאי היה עלה. בקטורת. אי א"ן חזר וחרר חזר וחרר, ואקשינן עליה אדרבא, אי חופן בחזר חזר וחרר וכלום, דהא לא חפני בחזר, ולא יתר, דהא חפני כתיב. אי א"ן חופן בחזר חזר וחרר חזר וחרר.